

Sygnatura akt I C 1047/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sekr. sądowy Artur Matejkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2015 r. w O.

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę 1446,17 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powoda M. Z. kwotę 1 296,17 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych 17/100) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 768,75 zł od dnia 28 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 511,50 zł od dnia 28 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 15,92 zł od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

4. zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powoda M. Z. kwotę 204,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt I C 1047/14 upr.

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. w pozwie skierowanym przeciwko J. S. wniosła o zasądzenie kwoty 1.446,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami :

– od kwoty 768,75 zł od dnia 28.05.2014r. ,

- od kwoty 511,50 zł od dnia 26.06.2014r. ,

- od kwot: 1,01 zł , 1,30,zł , 3,05 zł i 10,56 zł od dnia 11.11.2014r.

W uzasadnieniu powódka wskazała , że z pozwanym łączyła ją umowa zlecenia zawarta na czas określony , zgodnie z którą powódka zobowiązana była do przeprowadzenia zajęć edukacyjnych z matematyki w zamian za ustalone wynagrodzenie . Pozwany za miesiące XII 2013- III 2014 r. dokonał płatności z opóźnieniem , zaś za kwiecień i maj 2014 r. umówionego wynagrodzenia pozwany nie zapłacił. Z treści uzasadnienia pozwu wynika , że powódka dodatkowo domaga się kwoty 150,00 zł jako zwrot wydatków jakie poniosła w związku z kosztami dojazdu .

Pozwany J. S. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo w znacznej części, a mianowicie :

- co do kwot żądanych tytułem wynagrodzenia za miesiące kwiecień i maj 2014 r. wraz z żądanymi odsetkami ustawowymi,

- co do odsetek wyliczonych za zwłokę w zapłacie wynagrodzenia za miesiące XII 2013r.- III 2014 r. wraz z odsetkami ustawowymi, ale od dnia wytoczenia o nie powództwa .

Co do żądania zapłaty kwoty 150,00 zł tytułem dojazdu pozwany wniósł o oddalenie. I w tym zakresie pozwany podniósł , że zgodnie z §7 umowy zlecenia strony ustaliły, że jeżeli umowa zlecenia będzie wymagała dodatkowych wydatków zleceniodawca udzieli stosownej zaliczki na podstawie planowanych wydatków sporządzonych przez zleceniobiorcę. Ale powódka takiego zestawienia nie złożyła, a pozwany nie akceptował i nie udzielał żadnych zaliczek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Dnia (...). pomiędzy pozwanym J. S.prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...)(...)w O.a powódką M. M.(obecnie Z.) została zawarta umowa zlecenia nr (...). Mocą tej umowy powódka zobowiązała się do prowadzenia zajęć edukacyjnych w zakresie pozaszkolnych form edukacji bezpośrednio w miejscu zamieszkania klienta lub w innym miejscu uzgodnionym bezpośrednio z klientem. Ustalono, iż wysokość jej wynagrodzenia uzależniona będzie od liczby uczestników zajęć i wynosić będzie: 23,00 zł brutto w przypadku jednego uczestnika, 30,00 zł brutto w przypadku dwóch uczestników, 39,00 zł brutto w przypadku trzech uczestników oraz 45 zł brutto w przypadku czterech i więcej uczestników – za godzinę zegarową prowadzonych zajęć. Wynagrodzenie miało być wypłacane każdorazowo do 20 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczeniowym. Ponadto, w § (...)ustalono, iż zleceniobiorca poniesie koszty dojazdu do klienta we własnym zakresie.

Aneks do owej umowy zlecenia z dnia (...) r. ustalono, iż wynagrodzenie wypłacane będzie do 27 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczeniowym.

(**dowód:** umowa zlecenia nr (...)z dnia (...)r. – k. 8, aneks do umowy zlecenia z dnia (...) r. – k. 9)

M. Z. zgodnie z umową zlecenia prowadziła określone zajęcia edukacyjne, otrzymując z tego tytułu należne wynagrodzenie. Wynagrodzenie za miesiąc grudzień 2013 r. w kwocie 403,66 zł otrzymała jednak z 7 dniowym opóźnieniem, za miesiąc styczeń 2014 r. w kwocie 609,93 zł z 6 dniowym opóźnieniem, za miesiąc luty 2014 r. w kwocie 476,24 zł z 18 dniowym opóźnieniem oraz za miesiąc marzec 2014 r. w kwocie 674,09 zł z 44 dniowym opóźnieniem. M. Z. nie otrzymała wynagrodzenia za miesiące kwiecień i maj 2014 r., kiedy to również prowadziła zajęcia edukacyjne.

(**dowód:** twierdzenia zawarte w odpowiedzi na pozew – k. 25 – 27, wydruki wykonanych operacji bankowych – k. 10, 10 v., 11, 11v.)

Pismem z dnia (...)r. M. Z.wraz z innymi pracownikami J. S., wezwała go zapłaty zaległych wynagrodzeń. W odpowiedzi zleceniodawca wezwał ją do sprecyzowania swojego żądania. Następnie M. Z.wielokrotnie wzywała J. S.do zapłaty, także w prowadzonej korespondencji e – mail. Wobec bezczynności zleceniodawcy, M. Z.ponownie wezwała zleceniodawcę do zapłaty pismem z dnia (...) r.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2014 r. – k. 12, pismo pozwanego z dnia 14 października 2014 r. – k. 13, wydruk korespondencji e – mail stron – k. 14 – 21, ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 31 października 2014 r. – k. 22, zwrotne potwierdzenie nadania pisma – k. 23)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódka M. Z. żądała zasądzenia na jej rzecz od J. S. kwoty 1.446,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 768,75 zł od dnia 28.05.2014r. ,od kwoty 511,50 zł od dnia 26.06.2014r., oraz od kwot: 1,01 zł , 1,30,zł , 3,05 zł i 10,56 zł od dnia 11.11.2014r. - z tytułu łączącej strony umowy zlecenia dotyczącej prowadzenia przez nią pozaszkolnych zajęć edukacyjnych. Pozwany J. S. w odpowiedzi na pozew uznał roszczenie powódki w części, tj. w zakresie kwot żądanych tytułem wynagrodzenia za miesiące kwiecień i maj 2014 r. wraz z żądanymi odsetkami ustawowymi oraz co do odsetek wyliczonych za zwłokę w zapłacie wynagrodzenia za miesiące XII 2013r.- III 2014 r. wraz z odsetkami ustawowymi, ale od dnia wytoczenia o nie powództwa. Pozwany zakwestionował jedynie (oprócz daty wymagalności odsetek od należnych odsetek) wskazaną w uzasadnieniu pozwu przez powódkę kwotę 150,00 zł dochodzoną z tytułu poniesionych przez nią kosztów dojazdu na miejsce wykonywania zlecenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż stosownie do treści art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Powołany przepis zobowiązuje zatem Sąd wyłącznie do ustalenia, czy złożone w danej sprawie oświadczenie o uznaniu powództwa nie jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa. Po ustaleniu, iż w danej sytuacji uznanie żądania pozwu było skuteczne, Sąd uznaje roszczenie powoda bez przeprowadzania postępowania dowodowego w sprawie (por. Żyznowski T., Komentarz do art. 213 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2013).

Ponadto, zgodnie z tezą prezentowaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 listopada 2011 r. (II CSK 70/11, LEX nr 1095816), uznanie powództwa to czynność procesowa rezygnacji pozwanego z obrony, czyli akt jego dyspozycyjności, w którym nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają go przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie.

W niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności pozwalające na kwestionowanie skuteczności częściowego uznania powództwa przez pozwanego J. S.. Zgodnie z umową zlecenia, powódce należy się wynagrodzenie za jego wykonanie. Stwierdzając zatem, iż nie zmierza ono do obejścia przepisów prawa oraz nie jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, Sąd zobowiązany był w zakresie uznanego powództwa przyjąć za udowodniony stan faktyczny wskazywany przez powódkę M. Z.. Niekwestionowany jest zatem fakt zawarcia przez strony umowy zlecenia, wykonywania przez powódkę obowiązków z niej wynikających tj. prowadzenia zajęć edukacyjnych oraz nie wypłacenia jej przez pozwanego wynagrodzenia za miesiące kwiecień i maj 2014 r. oraz dopuszczenia się zwłoki w wymiarze przez nią wskazanym w zapłacie wynagrodzenia za miesiące od grudnia 2013 r. do marca 2014 r.

Podkreślenia wymaga, iż poprzez uznanie powództwa, pozwany uznaje także podstawę prawną danej sprawy, tzn. zespół obowiązujących przepisów, na podstawie których sąd ma wydać rozstrzygnięcie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011 r., II CSK 671/10, LEX nr 1102854). Uwzględniając zatem, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy zlecenia, w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie art. 735 § 1 k.c. który mówi, że jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Odnosząc się do żądania powódki M. Z. o zapłatę kwoty nie uznanej przez pozwanego tj. 150,00 zł z tytułu kosztów dojazdu do miejsca prowadzenia zajęć edukacyjnych, w ocenie Sądu nie znajduje ono uzasadnienia w stanie faktycznym sprawy.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, iż w treści § (...)z dnia (...)r. wprost wskazano, że: „Zleceniobiorca koszt dojazdu do Klienta ponosi we własnym zakresie”. Zapis ten nie pozostawia w ocenie Sądu wątpliwości, iż co do

zasady koszty te powinna ponosić sama powódka. Zleceniodawca J. S. nie jest zatem zobowiązany do zwracania jej tych kosztów.

Wskazać należy, iż § 7 rzeczony umowy, na którego treść powołuje się pełnomocnik powódki, nie neguje powyższych ustaleń. W § tym ustalono, iż „Zleceniodawca może zapewnić Zleceniobiorcy niezbędne do wykonywania zlecenia materiały, sprzęt, instrukcje, urządzenia i środki transportu.” Istotne jest, iż zapewnienie zleceniobiorcy środków transportu jest fakultatywne i zależy jedynie od dobrej woli zleceniodawcy, o czym świadczy zwrot „może zapewnić”. Warto wskazać, iż umowa w § 7 przewiduje możliwość otrzymania przez zleceniobiorcę zaliczki na wydatki, jeżeli zlecenie może takowych wymagać. Trzeba jednak wskazać, iż zgodnie z ust. 3 wysokość zaliczki zostaje ustalona w oparciu o plan wydatków sporządzony przez zleceniobiorcę i podlega rozliczeniu ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego w którym zleceniobiorca poniósł wydatek. Do tego dnia zleceniobiorca zobowiązany jest zdać zleceniodawcy sprawozdanie z rozliczenia materiałów i środków.

Wskazać trzeba, iż powódka nie podnosiła, iż wnioskuje o przyznanie jej zaliczki na wydatki. Nie ma także podstaw by uznać iż zapis powyższy miał zastosowanie w przypadku wydatków związanych z dojazdami na miejsce wykonywania zlecenia, gdyż o tych wydatkach stanowi § (...) umowy zlecenia.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uznał, iż roszczenie powódki nie jest uzasadnione w tym zakresie. Pozwany J. S. nie był zobowiązany do ponoszenia kosztów podróży zleceniobiorcy M. Z., która to zgodnie z treścią umowy zlecenia była nimi obciążona. Co więcej, roszczenie to wynikało jedynie z uzasadnienia pozwu, nie zostało jednak wskazane jako składnik żądanej do zasądzenia kwoty.

W związku z tymi ustaleniami Sąd odrzucił wnioski dowodowe powódki na okoliczność, że koszty takie ponosiła oraz, że były one wcześniej pokrywane przez pozwanego - gdyż żądanie to było pozbawione podstawy faktycznej i prawnej.

Mając na względzie dokonane w sprawie ustalenia Sąd zasądził na rzecz powódki M. Z. od pozwanego J. S. kwotę 1.296, 17 zł, na którą składa się kwota 768,75 zł z tytułu wynagrodzenia za kwiecień 2014 r., kwota 511,50 zł z tytułu wynagrodzenia za maj 2014 r. oraz kwota 15,92 zł z tytułu odsetek należnych wobec zwłoki w zapłacie wynagrodzenia za miesiące od grudnia 2013 r. do marca 2014 r.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., roszczenie o odsetki powstaje od chwili opóźnienia i obejmuje okres aż do momentu, gdy dłużnik spełni świadczenie pieniężne. Prawo do odsetek w ujęciu art. 481 k.c. jest powiązane z opóźnieniem dłużnika ze spełnieniem świadczenia. Prawo materialne rozstrzyga o tym, od kiedy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia a zatem, kiedy rozpoczyna bieg czasu opóźnienia, za który - zgodnie z powołanym artykułem, wierzyciel może żądać odsetek. Należy wskazać, że według art. 476 k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a gdy termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.

Mając na uwadze, iż w niniejszej sprawie pozwany J. S. uznał również roszczenie odsetkowe powódki, z wyjątkiem terminu żądania odsetek należnych od odsetek za zwłokę w zapłacie wynagrodzenia, Sąd zasądził na rzecz powódki M. Z. od pozwanego J. S. odsetki ustawowe liczone od kwoty 768,75 zł od dnia 28 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 511,50 zł od dnia 28 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty.

Istotnym jest, iż żądanie powódki dotyczące zasądzenia na jej rzecz odsetek ustawowych od odsetek w kwocie 15,92 zł za okres od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po upływie terminu wskazanego pozwanemu na zapłatę roszczenia w ostatecznym wezwaniu do zapłaty – jest bezpodstawne. Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Wobec braku zgody stron co do zaliczenia należnych odsetek do żądanej sumy roszczenia, Sąd zasądził na rzecz powódki M. Z. od pozwanego J. S. odsetki ustawowe od kwoty 15,92 zł (stanowiącej odsetki należne z tytułu zwłoki w wypłacie wynagrodzenia za okres od grudnia 2013 r. do marca 2014 r.) od dnia 28 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia wniesienia powództwa w niniejszej sprawie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo M. Z. jako bezzasadne.

W myśl art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., Sąd z urzędu nadał wyrokowi zasadzającemu roszczenie uznane przez pozwanego w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności – stosownie do pkt 3 sentencji orzeczenia.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd oparł się na regulacji art. 98 k.p.c. w zw. z uwzględnieniem art. 100 k.p.c. Powołany art. 98 k.p.c. uzależnia obowiązek ponoszenia kosztów postępowania od wyniku sprawy. Biorąc zatem pod uwagę, iż uznając roszczenie w części pozwany przegrał sprawę w ok. 90 %, Sąd zasądził od niego na rzecz powódki M. Z. kwotę 204,30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w wysokości proporcjonalnej do zakresu w jakim wygrała sprawę (ok. 90%). Na koszty te składa się kwota 30 zł uiszczona tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17,00 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz zwrot kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 180,00 zł, których wysokość ustalono zgodnie z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz